

חולין קיד

עניין: בשר בחלב – כל שתיעבתי לך

אמונת חכמים פ"ח

ועוד לראית האמת שכל המצות יש להם טעם, הוא מה שאמרו בפרק כל הבשר [חולין קיד:] אמר רב אשי מניין לבשר בחלב שאסור באכילה, שנאמר [דברים יד, ג] לא תאכל כל תועבה, כל שתיעבתי לך הרי הוא בכל תאכל ע"כ. הרי לך שחמור כל כך פגם החוטא, שהתורה בעצמה אסרה לאכול דבר שנעבדה בו עבירה, ולא מטעם קנס, כדאמרינן בעלמא [גיטין מד:] הוא דעבד אסורא קנסוה רבנן, בריה דלא עבד אסורא לא קנסוה רבנן, אלא אסור גמור מן התורה.

ליקוטי הערות על שו"ת חת"ס

טו. ד"ה ומ"מ, "ענין בישול בשבת הוא שצריך להדבר המתבשל ועכ"פ נשאר בעולם משא"כ כשכלה והולך וכ"כ אעפ"י שמ"מ בישראל הדבר ההוא ולענין כב"ח עשה תועבה וכ"כ מ"מ בשבת פסור דלא הוה כעין בישול סממנים". מש"כ מרן ז"ל דלענין כב"ח הוי בישול, נראה שבא להוציא מד' הרב השואל בשו"ת שבות יעקב ח"א סי' ל"ח שכתב שם בנידון השאלה שבשער אפרים אם מותר להדליק נר חנוכה בנרות שנעשו מחמאה שנתבשלה בקדירה של בשר, שאין כאן חשש משום בישול כב"ח דמה שנתחמם בראש הפתילה מקלי קלי איסורא ומבוער מן העולם ולא מיקרי בישול בבב"ח אלא א"כ שיכול לאכול ע"י בישול כזה כדאיתא בפ' כל הבשר דף ק"ח, והשבות יעקב לא חלק עליו בזה אלא שכתב דמיד שנתחמם מיקרי שיכול לאכול ע"י בישול ע"ש, ולדעת הח"ס א"צ כלל שהדבר שנתבשל יהי ראוי לאכול לגבי איסור בישול בב"ח דהבישול בעצמו תועבה הוא, ומה שאמרו בחולין ק"ח ע"ב באיזה בישול אמרו בבישול שאחרים אוכלין אותו מחמת בישולו, אין הכוונה שהמאכל צריך שיהי ראוי לאכול לאחרים, אלא לענין שיעור הבישול שכל כך צריך להיות נתבשל עד שיהי ראוי לאכול לאחרים לאפוקי אם נתבשל פחות מזה, אבל אם נתבשל כשיעור זה אף אם מטעם אחר אין אחרים יכולים לאכול חייב משום בישול.

שו"ת חת"ס יו"ד סי' צב

כאן לשוני בגליון ט. ומ"מ ענין בישול בשבת הוא שצריך להדבר המתבשל ועכ"פ נשאר בעולם, מה שאין כן כשכלה והולך ואחר הבישול לא נשאר בידו מאומה, אף על פי שמכל מקום בישראל הדבר ההוא, ולענין כב"ח עשה תועבה דרחמנא קפיד אמעשה הבישול ההוא, מכל מקום בשבת פסור דלא הוה כעין בישול סממנים. וכיוצא בזה בגוזז והשער

תיקוני זהר תיקון י"ד

יצא. ובגין דא (שמות כ"ג יט) ראשית בכורי אדמתך תביא בית י"י אליך. וכן ראשית דעאני ואמרי הה"ד (דברים י"ח ד) וראשית גז צאנך תתן לו. וסמך ליה לראשית בכורי אדמתך וכ"כ לא תבשל גדי בחלב אמו. מאי האי לגבי האי קם ר"ש על רגליו פתח בקלא סגיא ואמר אליהו אליהו נחית הכא ברשותא דמאריך. ואנהיר עינייהו דאלין סבין בהאי מלה. דלא יתון למיכל בשר בחלב י. אדהכי הא אליהו קא נחית ולא אתעכב. אמר בוצינא קדישא. והא רזא דא ודאי איהו רזא דלא תחרוש בשור ובחמור יחדיו (דברים כ"ב ו). כד בוכרא דאיהו ישראל עמודא דאמצעיתא לא אתיין ליה לבית י"י. חלב אתערב בבישרא וגרמין לאתערבא שור בחמור. ודא איהו כלאים מין דלאו במיניה. אמר ר"ש אליהו אליהו והא שור איהו מסטרא דדכיו וחמור מסטרא דמסאבו דא איהו כלאים טוב וביש יא) אבל חלב איהו מסטרא דדכיו ובשרא מסטרא דדכיו. אמר ליה ודאי הכי הוא. אבל האי רזא אשתמודעא בקרא דא. תוצא הארץ נפש חיה למינה (בראשית א' כד) דאע"ג דאינון מסטרא דדכיו כלהון אינון דכר ונוקבא, ואינון זוגין. ומאן דנטיל ממה דלאו איהו מיניה. ההוא בר דאתרכיב מתרוייהו. עליה אתמר (שמות כ"ג יט) לא תבשל גדי בחלב אמו יב). אמר בוצינא קדישא בודאי

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON